

Phẩm 10: NÓI VỀ CÔNG ĐỨC

Lúc bấy giờ trong chúng hội có một vị Bồ-tát tên là Kiên Ý, từ chỗ ngồi đứng dậy cung kính chắp tay thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Con đối với pháp môn ấy đã đạt được pháp sáng tỏ, vì thế mà con sẽ dốc tu tập theo pháp môn ấy, khiến cho được đầy đủ. Vì sao? Vì con hiện nay sẽ xin tạo nên sự trang nghiêm như vậy, để tìm cầu học hỏi hành động đầy đủ pháp ấy, trước sau không chút biếng trễ hay dừng nghỉ, và vào đời vị lai sẽ trở lại được nghe Pháp tạng của Như Lai.

Đức Phật bảo Bồ-tát Kiên Ý:

–Lành thay! Lành thay! Ông đã có thể dốc lòng cầu chư Phật Như Lai trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ kiếp, về chỗ tập hợp các pháp lớn.

Này Bồ-tát Kiên Ý! Nếu như cõi tam thiên đại thiên thế giới này có những chúng sinh, hoặc có hình sắc, không hình sắc, có tướng, không có tướng, hoặc chẳng phải có tướng, chẳng phải không có tướng... giả như trong một thời, hết thảy đều được thân người. Nếu có hàng thiện nam, thiện nữ cung cấp cho hết thảy chúng sinh ấy đầy đủ tất cả mọi thứ an lạc, tùy theo chỗ cầu về sắc, hương, vị, tiếp xúc mà đều có thể chu toàn. Rồi đem hết thảy chúng sinh đó đặt gọn trong lòng bàn tay, hoặc hơn một kiếp, hoặc ít hơn một kiếp. Lại dùng tay kia để trừ bỏ, xua đuổi mùi hôi hám như bản đi xa tới chốn khác. Này Bồ-tát Kiên Ý! Theo ý của Bồ-tát thì thế nào? Chỗ làm của người ấy nên cho là lớn lao chăng?

Bồ-tát Kiên Ý thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Hết sức lớn lao.

Đức Phật bảo:

–Này Bồ-tát Kiên Ý! Nếu lại có người phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, hoặc vào lúc Phật tại thế hay sau khi Phật diệt độ, có thể cầu được hỗ trợ các pháp Bồ-đề cùng các kinh tạng Bồ-tát như vậy và suy nghĩ: “Ta tu tập theo pháp Đại thừa này, vì chúng sinh mà thuyết giảng về sự đoạn trừ tham lam, sân hận, si mê, xa lìa sinh, già, chết với bao nỗi lo buồn khổ não.” Lúc mong cầu như vậy, nếu có được một bài kệ bốn câu của kinh này, có thể vì chúng sinh mà đọc tụng, giải thuyết, thì so với công đức ở trước, trăm phần, ngàn phần, trăm ngàn vạn phần hãy còn chẳng bằng một, kể cả việc dùng thí dụ cũng không thể đủ để diễn tả. Bồ-tát như vậy là đem nhân duyên cầu các pháp thâm diệu ấy mà có thể tạo được lợi ích lớn lao cho hết thảy chúng sinh.

Này Bồ-tát Kiên Ý! Đối với sự việc đó, ai là người có thể tin tưởng? Chỉ có chư Phật là thông tỏ một cách rất ráo. Cũng như các đệ tử của bậc Thánh cùng với những vị phát tâm cầu Phật đạo thì mới có thể tin tưởng, thọ nhận. Vì sao? Vì các vị Bồ-tát lúc mới bắt đầu phát tâm cầu đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, tự nguyện sẽ vì những chúng sinh không được cứu độ mà tạo sự cứu giúp họ, không có nơi trú ngụ thì tạo chỗ trú ngụ, không biết đến đạo giác ngộ thì chỉ rõ con đường ấy. Ta sẽ tu tập theo pháp Đại thừa ấy, là trí tuệ của Phật sẽ khiến cho vô lượng, vô số chúng sinh đứng vững trong pháp vô lậu.

Này Bồ-tát Kiên Ý! Giả sử như người ấy, từ lúc sớm đến lúc bữa ăn dùng các thứ châu báu tích chứa như núi Tu-di cùng với mỗi mỗi người, giữa buổi, vào quá trưa, vào lúc bắt đầu, sau, giữa đêm, dốc hết sức lực của mình, ngày đêm sáu thời đem số lượng châu báu tích chứa ấy cấp cho chúng sinh. Này Bồ-tát Kiên Ý! Theo ý của Bồ-tát thì thế

nào? Tâm của chúng sinh ấy có được thỏa mãn đầy đủ chăng?

Bồ-tát Kiên Ý thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Không được thỏa mãn đầy đủ.

Đức Phật nói:

–Hoặc do cái nhân ấy nên bị đọa vào ba nẻo đường dữ, Bồ-tát suy nghĩ rằng: “Ta sẽ dốc cầu pháp thâm diệu vô thượng, cùng khiến cho mọi chúng sinh xem sự tích chứa các thứ châu báu trong tam thiên đại thiên thế giới cũng như nước mắt, nước bọt, chỉ sinh tâm lo sợ. Bậc Bồ-tát đại trí xem sự tích chứa châu báu ấy đều là ba thứ độc gây nên bao phiền não cho chúng sinh, là gốc của mọi nẻo sinh tử, qua lại các cõi địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ cùng những khổ não trong cõi người. Lúc mong cầu là gốc của khổ. Có được, giữ gìn lấy là gốc của khổ. Oán ghét, tranh cãi, dấy khởi các nghiệp, gây ra tội lỗi cũng chính là gốc của bao nỗi khổ.” Như thế thì Bồ-tát đối với sự tích tụ châu báu lớn lao nên sinh tâm chán lìa. Lại suy nghĩ rằng: “Đấy không phải là nơi chứa châu báu mà chỉ là sự tích chứa bao nỗi khổ nơi các nẻo ác.”

Hoặc có chúng sinh do tham đắm nên bị đọa vào ba nẻo dữ. Nay Bồ-tát Kiên Ý! Như đem cả cõi tam thiên đại thiên thế giới này cùng với mọi chúng sinh hiện có, cả chúng sinh trong vô lượng hằng hà sa số quốc độ khắp mười phương, hoặc có hình sắc, không hình sắc, có tướng, không có tướng, hoặc chẳng phải có tướng, chẳng phải không có tướng; giả như trong một lúc đều khiến trở thành thân người hết. Nếu có một người phát tâm cung cấp cho tất cả đủ mọi sự an lạc, tùy theo chỗ cần về sắc, thanh, hương, vị, thấy đều chu toàn; hoặc đặt ở trên đầu, hoặc dùng vai để gánh vác, trải qua hơn một kiếp hay giảm một kiếp, tùy ý mà ngồi, nằm, lại cũng dùng một tay để xoa trừ các mùi hôi nhớp đi xa khỏi chốn khác. Nay Bồ-tát Kiên Ý! Theo ý của Bồ-tát thì sao? Công việc làm của người ấy nên cho là nhiều chăng?

Bồ-tát Kiên Ý đáp:

–Hết sức nhiều, kính bạch Thế Tôn!

Đức Phật bảo:

–Nay Bồ-tát Kiên Ý! Ta nay bảo Bồ-tát lời chân thành này: Nếu có hàng thiện nam, thiện nữ phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, mong làm được sự hỗ trợ cho các pháp Bồ-đề cùng các kinh tạng Bồ-tát như thế. Chỉ mới bắt đầu thực hiện mà phước đức thật không thể lường, cho tới khi đạt quả vị Vô thượng Bồ-đề cũng không thể hết phước đức ấy, so với công đức trước thì đối với trăm phần, ngàn phần, trăm ngàn vạn phần còn không bằng một, kể cả việc dùng thí dụ cũng không đủ để diễn tả. Vì sao? Vì người đem lại sự an lạc đầy đủ ở trước thì đó là những kết sử thuộc nhân duyên hữu lậu, không thể lìa bỏ được sự khổ, đạt đến an ổn một cách trọn vẹn. Các vị Bồ-tát mong có được nhân duyên thuận hợp cho các pháp là nhằm làm tăng trưởng ba thứ giới, định, tuệ, cũng có thể thiện hiện đầy đủ hết thấy các pháp Phật, đạt được vô lượng không thể nghĩ bàn diệu lực của các phương tiện, thành tựu công việc hóa độ chúng sinh, làm thanh tịnh cõi Phật. Nay Bồ-tát Kiên Ý! Vì thế mà Phật nói về nhân duyên cầu pháp của Bồ-tát là nhằm đạt quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại nữa, Bồ-tát Kiên Ý! Nếu như ở bốn châu thiên hạ trong ấy có vô số các Bậc Như Lai đông nhiều như thể những rừng cây, cánh đồng với lúa, mè, mía. Nếu như có một người dốc hết sức lực chính mình cúng dường y phục, đồ để nằm, thuốc men, cùng đủ thứ, đủ loại cần dùng cho các vị Như Lai ấy. Và sau khi các Bậc Như Lai nhập Niết-bàn, đã tôn tạo bảo tháp bằng bảy thứ châu báu, vương vức mỗi chiều là một do-tuần.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hình dáng bên ngoài của bảo tháp rất trang nghiêm, luôn có hoa, hương, cờ phướn, dù, lọng, đèn đuốc thấp sáng để cúng dường, hoặc đến một trăm kiếp hay hơn nữa.

Này Bồ-tát Kiên Ý! Theo ý của Bồ-tát thì sao? Người ấy có được phước đức nên cho là nhiều chăng?

Bồ-tát Kiên Ý đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Hết sức nhiều. Thật là vô lượng, vô biên!

Đức Phật nói:

–Này Bồ-tát Kiên Ý! Ta nay bảo Bồ-tát lời chân thành này: Người ấy cúng dường cho vô số các vị Như Lai như thế, lại tôn tạo từng ấy ngôi tháp và luôn trong bao nhiêu kiếp cúng dường đủ thứ đủ loại. Nếu như có hàng thiện nam, thiện nữ phát tâm cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, mong được hỗ trợ cho các pháp Bồ-đề cùng tạng kinh Bồ-tát để thọ trì đọc tụng, thì so với phước đức ở trước, trong trăm phần, ngàn phần, trăm ngàn vạn phần hãy còn không bằng một, cho đến dùng thí dụ cũng không thể diễn tả hết. Vì sao? Vì trong các sự bố thí, pháp thí là hạng nhất; trong các việc cầu mong, cầu chánh pháp là hạng nhất. Vì thế, này Bồ-tát Kiên Ý! Các vị nên biết là trong khoảng năm trăm năm về sau này, nếu thọ trì đọc tụng các kinh như thế thì chỗ công đức đạt được là vô lượng, vô biên, cho đến lúc đạt quả vị Vô thượng Bồ-đề cũng không thể hết.

Này Bồ-tát Kiên Ý! Ta nay muốn dùng thí dụ để làm sáng tỏ sự việc này và Bồ-tát sẽ tin tưởng, thọ nhận. Ví như các quốc độ trong khắp cõi tam thiên đại thiên này được dùng làm một đồ vật, trong ấy chứa đầy những hạt cải như hạt mè đen, hạt gạo. Thế thì theo ý của Bồ-tát, số lượng hạt cải được chứa trong đồ vật ấy là bao nhiêu?

Bồ-tát Kiên Ý đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Hết sức nhiều, không thể tính được số lượng.

Đức Phật nói:

–Này Bồ-tát Kiên Ý! Giả sử cũng số lượng hạt cải như thế trong khắp cõi đại thiên thế giới hợp làm một đồ vật, trong ấy chứa đầy cát nhỏ, thì số lượng cát nhỏ đó là bao nhiêu?

Bồ-tát Kiên Ý đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Hết sức nhiều! Thật là vô lượng, vô biên!

Đức Phật nói:

–Này Bồ-tát Kiên Ý! Nếu có người với sức mạnh phi thường, mang số lượng cát nhỏ ấy tung rải khắp bốn phương. Bấy giờ gió lớn nổi lên thổi tung đám cát kia, mỗi mỗi hạt cát rơi xuống trong một thế giới. Thế thì theo ý Bồ-tát, các thế giới đó số lượng là bao nhiêu?

Bồ-tát Kiên Ý đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Hết sức nhiều, thật là vô lượng, vô biên chẳng thể nêu lên số lượng được!

Đức Phật bảo:

–Này Bồ-tát Kiên Ý! Ta nay nói cho Bồ-tát được thông tỏ, Như Lai có đầy đủ vô lượng thần thông từ diệu lực của việc trì giới, thiền định và trí tuệ, có thể dùng một bước vượt qua hết từng ấy thế giới, mà ở nơi chỗ từng ngôi thì oai nghi, bất động, đối với diệu lực thần thông cũng chẳng thể hiện hết.

Này Bồ-tát Kiên Ý! Như Lai dùng một hạt cát này làm một kiếp, dùng số lượng kiếp ấy làm một ngày, dùng số lượng ngày đó làm một tháng, dùng số lượng một tháng

ấy làm một năm, dùng một ngàn năm như vậy để đi về phương Đông, không hề dừng nghỉ. Các phương Nam, Tây, Bắc, bốn hướng và hai phương trên, dưới cũng lại như thế. Nếu có hàng thiện nam, thiện nữ muốn nghe kinh này và thọ trì, đọc tụng, chỉ mới bắt đầu thực hiện thì chỗ công đức đạt được ấy, giả sử có hình sắc đối với từng ấy quốc độ mà Như Lai vượt qua như đã nói ở trên cũng không thể dung nạp hết. Như Lai chỉ biết rằng người ấy có được phước đức quả là vô lượng, vô biên không thể nghĩ bàn. Nay Bồ-tát Kiên Ý! Phước đức ấy không thể dùng văn tự, toán số để nhận thức và diễn đạt được. Phước đức đó được thu nhiếp ở trong vô lượng số.

M

Phẩm 11: NÓI VỀ PHÁT TÂM

Bấy giờ về phương Đông trải qua a-tăng-kỳ quốc độ, có thế giới tên là Đại danh văn, Đức Phật ở thế giới ấy hiệu là Tu-di Kiên, hiện tại đang vì Bồ-tát Quang Minh Uy Đức Tụ thọ ký quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, và nói rằng: “Bồ-tát Quang Minh Uy Đức Tụ ấy sẽ lần lượt sau ta mà thành Phật.”

Bấy giờ Đức Phật Tu-di Kiên được đại chúng vây quanh và vì họ mà thuyết pháp. Bồ-tát Quang Minh Uy Đức Tụ ấy lúc này đang ở nơi chúng hội, nhìn thấy luồng ánh sáng lớn chiếu tỏa, nghe tiếng nói vang vang, cùng thấy đại địa có sự chuyển động, liền hỏi Phật Tu-di Kiên:

–Kính bạch Thế Tôn! Ánh sáng và âm thanh ấy là do Đức Phật nào tạo ra vậy?

Đức Phật Tu-di Kiên đáp:

–Về phương Tây, cách xa cõi này trải qua a-tăng-kỳ quốc độ, có thế giới tên là Ta-bà, Đức Phật ở thế giới ấy hiệu là Thích-ca Mâu-ni, hiện đang thuyết giảng về tạng kinh Bồ-tát. Các vị Bồ-tát ở chúng hội ấy đều gồm đủ sự trang nghiêm lớn lao, hiện nay đối với hằng sa quốc độ trong mười phương, ít có nơi nào có được các vị Đại Bồ-tát như thế. Nếu có người được nghe tên của các vị Bồ-tát ấy hãy còn được lợi ích lớn, huống hồ là tận mắt được nhìn thấy và gần gũi cúng dường.

Tức thì Bồ-tát Quang Minh Uy Đức Tụ thưa với Đức Tu-di Kiên:

–Kính bạch Thế Tôn! Con muốn được đi tới thế giới Ta-bà ấy để ra mắt Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, lễ bái, cúng dường, cũng nhằm được thấy chúng Đại Bồ-tát đầy đủ sự trang nghiêm ấy.

Đức Phật Tu-di Kiên nói:

–Bồ-tát muốn đi đến cõi ấy, xin cứ tùy ý.

Rồi Đức Phật Tu-di Kiên trao cho Bồ-tát Quang Minh Uy Đức Tụ bảy cành hoa sen và bảo:

–Bồ-tát hãy đem hoa này dâng lên Đức Phật Thích-ca Mâu-ni cùng chuyển lời ta vấn an thăm hỏi Đức Phật: Có được ít bệnh, ít phiền, mọi sinh hoạt có được thư thái, khí lực luôn kháng kiên chăng?

Bồ-tát Quang Minh Uy Đức Tụ liền nhận lấy hoa, đánh lễ ngang chân Phật, đi nhiều quanh Đức Phật Tu-di Kiên rồi lui ra. Và chỉ trong một khoảnh khắc chớp mắt, hốt nhiên biến khỏi cõi Phật này, đến thế giới Ta-bà, đi tới thành Vương xá, thẳng đến vườn Trúc, cung kính đánh lễ ngang chân Phật Thích-ca Mâu-ni, lui ra đứng một bên, thưa với Phật rằng:

–Phật Tu-di Kiên gửi lời vấn an thăm hỏi Đức Thế Tôn có được ít bệnh, ít phiền,

mọi sinh hoạt có được thư thái, khí lực luôn được an khang chẳng? Lại gởi hoa sen này cúng dường Đức Thế Tôn.

Lúc này Đức Phật Thích-ca Mâu-ni nhận lấy hoa và hỏi Bồ-tát Quang Minh Uy Đức Tự:

–Phật Tu-di Kiên có được ít bệnh, ít phiền, khí lực luôn được an khang chẳng?

Bồ-tát Quang Minh Uy Đức Tự đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Phật Tu-di Kiên ở thế giới ấy luôn được mọi sự an lành.

Đức Phật đem hoa vừa nhận, trao cho Bồ-tát Di-lặc và nói:

–Này A-dật-đa! Bồ-tát nên mang hoa này để vun trồng nhân duyên căn lành cho sự hỗ trợ Phật đạo.

Bấy giờ Bồ-tát Di-lặc nhận lấy hoa từ chỗ Phật trao cho các vị Bồ-tát: Bồ-tát Bạt-đà-bà-la, Bồ-tát Bảo Tích, Bồ-tát Đạo Sư, Bồ-tát Tinh Đắc, Bồ-tát Na-la-đạt, Bồ-tát Đế Đắc, Bồ-tát Thủy Thiên, Bồ-tát Thiện Lực, Bồ-tát Nhật Tạng, Bồ-tát Trì Thế, Bồ-tát Trì Địa, Bồ-tát Trụ Ý, Bồ-tát Vô Biên Ý, Bồ-tát Việt Tam Giới Hành, Bồ-tát Vô Biên Hành, Bồ-tát Vô Lượng Lực, Bồ-tát Phổ Hiện Duyên, Bồ-tát Kiên Ý, Bồ-tát Vô Biên Lực, Bồ-tát Bất Hư Lực, Bồ-tát Sư Tử Lực, Bồ-tát Tật Biện, Bồ-tát Lợi Biện, Bồ-tát Thâm Biện, Bồ-tát Vô Biên Biện, Bồ-tát Vô Lượng Biện, Pháp vương tử Văn-thù-sư-lợi, Pháp vương tử Hoa Đức Tạng, Bồ-tát Vô Biên Thủ, Bồ-tát Vô Trước Thủ, Bồ-tát Bảo Thủ, Bồ-tát Bảo Tý, Bồ-tát Bất Hư Đức, Bồ-tát Bất Động Hạnh, Bồ-tát Vô Ưu, Bồ-tát Ly Ưu, Bồ-tát Phát Vô Phân Biệt Hành, Bồ-tát Ly Chư Nạn, Bồ-tát Ly Nam Tướng, Bồ-tát Ly Nữ Tướng, Bồ-tát Ly Chúng Sinh Tướng, Bồ-tát Vọng Minh, Bồ-tát Bất Nhập Thai, Bồ-tát Phật Hoa Thủ, Bồ-tát Hoa Thủ, Bồ-tát Hương Tượng, Bồ-tát Thành Lợi, Bồ-tát Thượng Đức, Bồ-tát Bảo Đức, Bồ-tát Châu Anh, Bồ-tát Châu Kế, Bồ-tát Hoa Nhĩ, Bồ-tát Vân Âm, Bồ-tát Tất Cánh Tư, Bồ-tát Vô Biên Xả, Bồ-tát Thiện Tư Hành, Bồ-tát Bất Hư Nguyên, Bồ-tát Quá Nguyên, Bồ-tát Chuyển Nguyên, Bồ-tát Thâm Hạnh Nguyên, Bồ-tát Nguyên Ly Nạn, Bồ-tát Diển Hoa, Bồ-tát Bảo Hoa, Bồ-tát Bất Hư Xưng, Bồ-tát Bất Hư Tán, Bồ-tát Phổ Nguyên, Bồ-tát Chư Đạo Bất Loạn, Bồ-tát Thường Hỷ Nghiêm, Bồ-tát Thường Bi Nghiêm, Bồ-tát Hóa Vô Tri Nguyên, Bồ-tát Cụ Giới Nguyên, Bồ-tát Chấp Cự, Bồ-tát Lạc Chúng, Bồ-tát Thiện Chúng, Bồ-tát Lạc Hạnh, Bồ-tát Ái Thiên, Bồ-tát Lạc Phật, Bồ-tát Nguyên Bất Ly Phật, Bồ-tát Nguyên Chuyển Pháp Luân, Bồ-tát Nguyên Chuyển Vô Ngại Pháp Luân, Bồ-tát Nguyên Xả Nhất Thiết, Bồ-tát Nguyên Vô Xan, Bồ-tát Nguyên Vô Sai Biệt, Bồ-tát Nguyên Thiệu Phật Chúng, Bồ-tát Nguyên Bất Loạn, Bồ-tát Nguyên, Bồ-tát Pháp, Bồ-tát Đức Hải, Bồ-tát Thiện Giới, Bồ-tát Đạo Sư, Bồ-tát Đại Đạo Sư, Bồ-tát Thượng Chúng, Bồ-tát Tăng Thượng, Bồ-tát Bảo Nghiêm, Bồ-tát Phổ Lợi, Bồ-tát Phổ Đức, Bồ-tát Ca-sa Tướng, Bồ-tát Vô Nhiễm, Bồ-tát Diệt Tướng, Bồ-tát Tịch Diệt, Bồ-tát Thiện Ý, Bồ-tát Hỷ Kiến, Bồ-tát Lạc Thắng, Bồ-tát Thượng Nghiêm, Bồ-tát Thường Thắng, Bồ-tát Thắng Chúng, Bồ-tát Thắng Số, Bồ-tát Hoại Ma, Bồ-tát Hoại Oán, Bồ-tát Thắng Oán, Bồ-tát Phổ Danh Văn, Bồ-tát Nhật Bảo, Bồ-tát Chuyển Pháp, Bồ-tát Tăng Pháp, Bồ-tát Thiện Tri Thức, Bồ-tát Thiên Thiện Hữu, Bồ-tát Tăng Hữu, Bồ-tát Nhất Cái, Bồ-tát Bảo Cái, Bồ-tát Thiện Túc Vương, Bồ-tát Tinh Tú, Bồ-tát Pháp Thiên, Bồ-tát Tịnh Môn, Bồ-tát Tịnh Dũng, Bồ-tát Dũng Hành, Bồ-tát Vô Biên Hạnh, Bồ-tát Bất Hư Hạnh, Bồ-tát Hương Đức, Bồ-tát Trí Đức, Bồ-tát Vô Biên Nhãn, Bồ-tát Đế Đức, Bồ-tát Phạm Thượng, Bồ-tát Trì Pháp, Bồ-tát Pháp Đức, Bồ-tát Tự Tại Lực, Bồ-tát Vô Tích Hành, Bồ-tát Thiện Hành, Bồ-tát Đăng Hành... cùng với bảy vạn bảy ngàn các vị Bồ-tát như thế, và nói với

các vị Bồ-tát ấy:

–Chư Thiện tri thức! Tôi từ chỗ Đức Phật nhận được hoa này, nay xin đem trao cho các vị. Các vị hãy giữ lấy hoa này để làm công việc hỗ trợ cho Phật đạo, đều nên nhất tâm cùng phát nguyện lớn.

Lúc này bảy vạn bảy ngàn các vị Bồ-tát cầm lấy hoa sen đỏ và ngay lúc ấy đều phát nguyện lớn về phương tiện hành hóa độ sinh, rồi trở lại dâng lên Đức Phật. Đức Phật với nét Từ bi hiện rõ, đã nhận lấy hoa và bảo Bồ-tát Di-lặc:

–Ta nay thật hết sức hoan hỷ, vì đã khiến cho các vị vun trồng căn lành lớn lao. Nay Bồ-tát A-dật-đa! Chư Phật thật khó được gặp, mà chư Bồ-tát thì cũng vậy. Vì sao? Vì chánh pháp mà ta đạt được, tất cả đều từ hạnh của Bồ-tát mà có. Theo ý của Bồ-tát thì sao? Nếu Như Lai từ gốc đã không phát tâm cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, thì sẽ có được mười Lực xuất thế gian chăng?

Bồ-tát Di-lặc đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Không thể có được.

Đức Phật hỏi:

–Nay Bồ-tát A-dật-đa! Theo ý của Bồ-tát thì sao? Nếu Như Lai từ gốc đã không phát tâm cầu đạo Vô thượng Bồ-đề thì sẽ có được bốn Vô sở úy xuất thế gian chăng?

Bồ-tát Di-lặc đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Không thể có được.

Đức Phật bảo:

–Nay Bồ-tát A-dật-đa! Nếu Như Lai từ gốc đã không phát tâm cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì sẽ có được bốn Tâm vô lượng là đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả xuất thế gian chăng?

Bồ-tát Di-lặc đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Không thể có được.

Đức Phật hỏi:

–Nếu Như Lai từ gốc đã không phát tâm cầu đạo Vô thượng Bồ-đề thì sẽ có được mười tám pháp Bất cộng xuất thế gian chăng?

Bồ-tát Di-lặc đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Không thể có được.

Đức Phật hỏi:

–Nếu Như Lai từ gốc đã không phát tâm cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì sẽ có được pháp Bất hư hành xuất thế gian chăng?

Bồ-tát Di-lặc đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Không thể có được.

Đức Phật hỏi:

–Nếu Như Lai từ gốc đã không phát tâm cầu đạo Vô thượng Bồ-đề thì sẽ có được quán Tượng vương xuất thế gian chăng?

Bồ-tát Di-lặc đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Không thể có được.

Đức Phật hỏi:

–Nếu Như Lai từ gốc đã không phát tâm cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì sẽ có được pháp Tam-muội Sư tử phẫn tấn xuất thế gian chăng?

Bồ-tát Di-lặc đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Không thể có được.

Đức Phật hỏi:

–Nếu Như Lai từ gốc đã không phát tâm cầu đạo Vô thượng Bồ-đề thì sẽ có được tướng tốt Vô kiến đảnh xuất thế gian chăng?

Bồ-tát Di-lặc đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Không thể có được.

Đức Phật hỏi:

–Nếu Như Lai từ gốc đã không phát tâm cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì sẽ có được ba chuyển, mười hai hành pháp luân xuất thế gian chăng?

Bồ-tát Di-lặc đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Không thể có được.

Đức Phật hỏi:

–Nếu Như Lai từ gốc đã không phát tâm cầu đạo Vô thượng Bồ-đề thì sẽ có được ba mươi hai tướng của bậc Đại nhân xuất thế chăng?

Bồ-tát Di-lặc đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Không thể có được.

Đức Phật hỏi:

–Nếu Như Lai từ gốc đã không phát tâm cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì sẽ có được trăm ngàn, đến vô lượng các pháp xuất thế gian chăng?

Bồ-tát Di-lặc đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Không thể có được.

Đức Phật hỏi:

–Nếu Như Lai từ gốc đã không phát tâm cầu đạo Vô thượng Bồ-đề thì sẽ có được đại chúng là các bậc Thanh văn xuất thế gian chăng?

Bồ-tát Di-lặc đáp:

–Kính bạch Thế Tôn! Không thể có được.

Đức Phật bảo:

–Này Bồ-tát A-dật-đa! Vì vậy mà Bồ-tát nên biết, hết thảy công đức của chư Phật đều ở tại lúc mới phát nguyện điều phục tâm. Do đó, được gặp Bồ-tát ở thế gian là điều khó, gặp được Phật lại càng khó hơn nữa.

Này Bồ-tát A-dật-đa! Ví như không có trâu bò thì sẽ không có đề hồ, cho nên nếu không có Bồ-tát phát tâm cầu đạo thì không có Phật chứng. Nếu như có trâu bò thì sẽ có đề hồ, cho nên nếu có Bồ-tát phát tâm cầu đạo thì Phật chứng không bị gián đoạn.

Này Bồ-tát A-dật-đa! Ví như có gieo hạt thì sẽ có được hoa trái. Cho nên nếu có Bồ-tát phát tâm cầu đạo thì Phật chứng luôn được tiếp nối. Do vậy mà Bồ-tát nên biết rằng phát tâm là điều khó. Phát tâm đã là điều khó nên quả vị Phật cũng rất khó đạt.

Này Bồ-tát A-dật-đa! Ví như nơi biển báu, những vật báu vô giá thì ít, còn các thứ vật báu khác thì nhiều, cho nên trong chúng sinh ít người có thể phát tâm Bồ-tát, phần nhiều là khởi ý nguyện theo hàng Thanh văn, Bích-chi-phật. Do đó mà Bồ-tát nên biết, tâm Bồ-tát ấy là điều khó có được vào hạng nhất. Như hoa Ưu-đàm thường thường chỉ một lần xuất hiện, cho nên tâm Bồ-tát ấy chính là tâm châu báu vào loại vô giá, là tâm như núi Tu-di hết mực cao to; là tâm như cõi không, chẳng thể hủy hoại được; là tâm như biển sâu khó có thể lường được, đó là tâm không gì có thể so sánh. Hơn cả số ngọc báu Ma-ni đầy khắp cõi tam thiên đại thiên thế giới.

Này Bồ-tát A-dật-đa! giả sử tâm ấy có hình sắc thì cả thế gian với chư Thiên, người, A-tu-la... đều nên kính lễ. Do đó, các vị đã phát tâm ấy thì phải nên siêng năng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

ting tấn để có được lòng mong muốn sâu xa nhằm đạt được sở nguyện.

